

31993R2861

L 262/4

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1993.10.21.

A TANÁCS 2861/93/EGK RENDELETE**(1993. október 18.)**

a Japánból, a Kínai Népköztársaságból és Tajvanból származó egyes mágneslemezek (3,5" mikrolemezek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, valamint a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt vagy támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1988. július 11-i 2423/88/EGK tanácsi rendeletre, ⁽¹⁾ és különösen annak 12. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottságban folytatott konzultációt követően a fenti rendelet szerint benyújtott javaslatára,

mivel:

A. ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

- (1) A Bizottság a 920/93/EGK rendelettel ⁽²⁾, a továbbiakban az átmeneti rendelet, ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Japánból, Tajvanból és a Kínai Népköztársaságból származó, illetve az ex 8523 20 90 KN-kód alá tartozó egyes mágneslemezek (a továbbiakban 3,5" mikrolemezek) Közösségbe irányuló behozatalára. A Tanács a 2206/93/EGK rendelettel ⁽³⁾ két hónapot meg nem haladó időszakra meghosszabbította a vám hatályát.

B. A RÁKÖVETKEZŐ ELJÁRÁS

- (2) Az ideiglenes dömpingellenes vám kivetését követően az érdekelt felek, amennyiben kérték, lehetőséget kaptak, hogy a Bizottság szóban meghallgassa őket. A felek közül néhányan írásos beadványaikban is ismertették álláspontjukat a vizsgálat eredményeivel kapcsolatban.
- (3) Két importőr, aki előzőleg nem működött együtt a vizsgálat során, írásos kifogást nyújtott be a Közösséghez az átmeneti dömpingellenes vám bevezetését követően. Egyikük meghallgatást kért, és arra megkapta az engedélyt.
- (4) Kérésre a felek írásbeli tájékoztatást kaptak azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a végleges vámok kivetését, illetve az ideiglenes vám révén biztosított összegek végleges beszedését javasolni szándékoztak. A felek a tájékoztatást követően megadott határidőn belül beterjeszthették ellenvetéseiket.

- (5) A felek szóbeli és írásos megjegyzéseit megfontolták, és ahol helyénvaló volt, a Bizottság ténymegállapításait ezek figyelembevételével módosították.

- (6) A megvizsgált adatok mennyisége és összetettsége következtében a vizsgálatot nem sikerült a 2423/88 EGK rendelet 7. cikke (9) bekezdésének a) pontjában megadott határidőn belül lezárni.

C. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

- (7) Mivel újabb bizonyíték nem merült fel az érintett, valamint a hozzá hasonló termékkel kapcsolatban, a Tanács elfogadja a Bizottságnak az átmeneti rendelet (7)–(12) preambulumbekezdésében foglalt ténymegállapításait.

D. A KÍNAI EXPORTŐRÖK EGYEDI ELBÍRÁLÁSA

- (8) A Kínai Népköztársaságban honos számos gyártó ismételtén kérte, hogy a Bizottság minden egyes cégről külön ténymegállapítást készítsen, hogy azoknak az átmeneti ténymegállapításokat megelőzően benyújtott és az átmeneti rendelet (13) preambulumbekezdésében taglalt bizonyítékokon kívül további bizonyítékokat kellene felmutatniuk.

Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztet rá, hogy az egyedi elbírálás nem követelménye a 2423/88 EGK rendeletnek. Ezen túlmenően az egyedi elbírálás néhány gyártó számára történő jóváhagyása befolyásolhatja vagy akár el is torzíthatja az egész országra vonatkozó dömpingellenes vám kiszámításának a végeredményét. Továbbá a gyakorlatban különösen nehéz megállapítani egy olyan ország esetében, mint a Kínai Népköztársaság, hogy valamely cég valóban, mind jogi, mind pedig gyakorlati értelemben függetlenséget élvez-e az államtól, és különösen, hogy függetlensége tartós-e, miközben egy bizonyos időpontban látszik függetlenségével rendelkezni.

Végezetül mivel az egyedi elbírálás jóváhagyása nem megfelelő szintű vámok kivetéséhez vezethet, és lehetőséget teremt az állam számára a dömpingellenes intézkedések megkerülésére a legalacsonyabb vámok mellett exportáló cégeken keresztül, a Bizottság úgy határozott, hogy az általános szabálytól való eltérés, vagyis az állam részvételével kereskedő országokkal szemben egyedi dömpingellenes vám kivetése csak akkor kívánatos, ha teljes mértékben garantált, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedések hatékonyságát.

Az átmeneti rendelet szerint a Hanny Magnetics (Zuhai) Ltd esetében a Bizottság vizsgálata során feltárt tények kimutatták, hogy a cég üzleti tevékenysége mentes a

⁽¹⁾ HL L 209., 1988.8.2., 1. o.

⁽²⁾ HL L 95., 1993.4.21., 5. o.

⁽³⁾ HL L 196., 1993.8.5., 47. o.

kormány befolyásától, így az egyedi elbírálást számára jóváhagyták. A jogos elvárások és a jogbiztonság elvének fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a cég számára jóváhagyott egyedi elbírálás fenntartható. Ezen felül azt alapul véve, hogy ennél a gyártónál csekély dömpingárrés volt található, és hogy ez a többi gyártóra is érvényes, a kijátszás kockázata minimális.

Az említett (13) preambulumbekkezdés ténymegállapításai így továbbra is fenntarthatók.

- (9) A Tanács megerősíti a Bizottság ténymegállapításait.

E. DÖMPING

1. Normálérték

- (10) A végleges ténymegállapítás céljából a normálértéket általában ugyanazon módszerek segítségével határozták meg, mint amelyeket a dömping ideiglenes meghatározása során használtak, miután a felek által beterjesztett új tények és érvek figyelembevétele megtörtént.

- (11) Az átmeneti rendelet közzétételét követően egy tajvani gyártó azt állította, hogy a normálérték megállapításakor a hasonló termék összes belföldi értékesítésének, köztük a veszteséges értékesítéseknek az árait is számításba kellett volna venni.

Amint az átmeneti rendelet (18) preambulumbekkezdése megállapította, ennek a gyártónak az esetében a tajvani normálértéket a 2423/88/EGK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének a) pontja és (4) cikke szerint – a megfelelő összehasonlításához elegendő mennyiségben gyártott hasonló termék szokásos belföldi kereskedelme során ténylegesen megfizetett ár alapján – határozták meg.

Csak hogy bebizonyosodott, hogy egy bizonyos terméktípusát a cég belföldön túlnyomórészt jelentős veszteséggel értékesítette. A Bizottságnak ezért ki kellett vennie ennek a terméktípusnak az értékesítési adatait a normálérték meghatározásából, mivel a termék ára nem tette lehetővé az ésszerűen felosztott összes költség megtérülést a vizsgálat ideje alatti szokásos kereskedelem során.

A másik terméktípusra vonatkozóan a szóban forgó gyártó kimutatta, hogy ennek a terméknek az eladási árai kellően nyereségesek voltak a vizsgálat ideje alatti szokásos kereskedelmet tekintve. Ennek megfelelően a terméktípus normálértékét ezekre az árakra történő hivatkozással állapították meg.

- (12) Az átmeneti rendelet (21) preambulumbekkezdésében említett kínai gyártó azzal érvelt, hogy egy tajvanihoz hasonló harmadik piacgazdaság alapján megállapított normálértéket úgy kellene módosítani, hogy az tükrözze az ottaninál alacsonyabb kínai gyártási költségstruktúrát.

A Bizottság ezt az érvelést elvetette. Ahhoz, hogy egy állami részvétellel kereskedő ország költségstruktúrájának állítólagos eltéréseit figyelembe lehessen venni, ismerni kellene az ország mindazon gyártási költségeinek – különösen a munkaerő, a közüzemi és a szállítási költségek, a tulajdonátruházások és más ráfordítások – adatait –, amelyek nem piaci erők befolyásolnak, és amelyek ezért a megfelelő összehasonlítást nem teszik lehetővé.

- (13) A Tanács megerősíti e ténymegállapításokat, illetve az átmeneti rendelet (15)–(23) preambulumbekkezdésének a normálértékre vonatkozó részeit.

2. Kiviteli ár

- (14) Egy tajvani gyártó azt állította, hogy a kiviteli árak kiszámításakor a Bizottságnak méltányossági okokból figyelmen kívül kellett volna hagynia a panasztevő közösségi gyártók számára történt kivitel értékesítését.

A Bizottság azonban nem adhatott helyt az ilyen értékesítés figyelmen kívül hagyásának, mivel a kérdéses értékesítés összhangban volt a 2423/88/EGK rendelet 2. cikke (8) bekezdésének a) pontjában foglalt kiviteli árakra vonatkozó előírásokkal. Sőt, nemcsak hogy a 2423/88/EGK rendelet nem teszi lehetővé az ilyen értékesítés figyelmen kívül hagyását, de ebben az esetben az árak megbízhatóságát sem befolyásolja az érintett fogyasztó helyzete.

Ide kapcsolódik az önmegkárosítás problémája, mellyel a későbbi (28) preambulumbekkezdés foglalkozik.

- (15) A Tanács megerősíti ezt a nézetet illetve az átmeneti rendelet (24)–(28) preambulumbekkezdésében szereplő, a kiviteli árakra vonatkozó megállapításokat.

3. Összehasonlítás

- (16) Az átmeneti rendelet (31) preambulumbekkezdésében említett kínai gyártó kijelentette, hogy a külföldön értékesített hitelesítetlen mágneslemezek fizikai sajátosságainak különbözősége miatt a normálértékhez történő igazítás nem tükrözte az e különbségekből adódó teljes értéket.

A Bizottság megvizsgálta ezt a kérdést. Megállapította, hogy a vásárló bizonyos kockázatot vállal azzal, hogy hitelesítetlen mágneslemezeket vásárol, így ennek következtében értékigazításra lesz szükség a fizikai sajátosságokból eredő különbözőségek érzékeltetésére. Mindazonáltal ez a gyártó nem tudott olyan új bizonyítékokkal előállni, melyek igazolták volna pótlólagos követelésének jogosságát. A fennálló körülményekre való tekintettel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ideiglenesen alkalmazott értékigazítás teljes mértékben tükrözte a fizikai sajátosságokból eredő különbségeket. Következésképpen a további értékigazításra vonatkozó igényt elutasította.

- (17) Számos más kínai és egy tajvani gyártó kijelentette, hogy a tajvani piac normálértékének a kiviteli árral történő összehasonlításakor nem történt értékgazítás a direkt értékesítési költségek kimutatására sem a külföldi OEM-fogyasztók részére történő értékesítés, sem pedig a belföldi nem OEM-fogyasztók részére történő értékesítés esetében. Azon tajvani gyártó helyzetének vizsgálatakor, mely jelentős mennyiségű belföldi értékesítésével megfelelő összehasonlítást tett lehetővé, a Bizottság nem találta jelét semminemű különbségnek az értékesítési költségek és a különböző értékesítési csatornákon realizált nyereség közt. Ezért ebben a tekintetben nem lehetett értékgazítást elvégezni.

4. Dömpingárrés

- (18) A normálérték és a kiviteli ár kiszámításában alkalmazott módosítások alapján a Bizottság által kiszámított – a termékek vámkezelés céljából történő értékeléséről szóló, 1980. május 28-i 1224/80/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ előírásai szerint megállapított CIF-érték százalékában kifejezett – végleges dömpingárrés az egyes érintett cégek tekintetében a következő:

Japán	
Memorex Telex Japan Ltd	49,0 %
Hitachi Maxell Ltd	32,8 %
TDK Ltd	44,8 %
Sony Ltd	60,1 %
Tajvan	
CIS Technology Ltd	19,8 %
Megamedia Ltd	32,7 %
China	
Hanny Magnetics (Zuhai) Ltd	35,6 %
Egyéb cégek	39,4 %

- (19) A nem együttműködő gyártók részéről nem érkezett megjegyzés az átmeneti rendelet (37) preambulumbekzdésében a Bizottság által megfogalmazott határozattal kapcsolatban. E körülmények között a Tanács megerősíti a ténymegállapításokat, illetve a nem együttműködő gyártók esetében a dömpingárrést a vonatkozó legmagasabb dömpingárrés képezi.

F. A KÖZÖSSÉGI IPAR

- (20) A Japán és a Kínai Népköztársaság gyártói megkérdőjelezték a Bizottságnak az átmeneti rendelet (39)–(47) preambulumbekzdésében megfogalmazott megállapításait, hogy ugyanis az öt panasztevő gyártó a 3,5" mikrolemezek közösségi termelésének jelentős részét képviselte, ezért a 2423/88/EGK rendelet 4. cikkének (5) bekezdése értelmében ők tekintendők ezen közösségi iparnak. Különösen azzal érveltek, hogy a Közösségben található gyártók termelését, amely az eljárás alá vont országok gyártóinak termeléséhez kapcsolódónak bizonyult, ugyancsak be kellett volna számítani a teljes közösségi termelésbe, amikor megállapították, hogy az öt panasztevő gyártó termelése a szóban forgó termék teljes közösségi termelésének jelentős részét képviselte.

Mindezzel összefüggésben a Bizottság emlékeztet rá, hogy a közösségi intézményeknél következetes gyakorlat, hogy a teljes közösségi termelés kizárólag olyan közösségi

gyártók termelését jelenti, amelyeket az említett 4. cikk (5) bekezdésének első francia bekezdésében megfogalmazott okok miatt nem kell kizárni abból. A közösségi ipar meghatározásából exportőrökkel való kapcsolataik miatt kizárt gyártók termelését ezért *annál inkább* ki kell hagyni a teljes közösségi termelésből annak meghatározása kapcsán, hogy a közösségi ipar jelentős részét képviseli-e az ilyen termelésnek.

A 2423/88/EGK rendelet 4. cikke (5) bekezdésének értelmét valójában az adja, hogy a kármeghatározás céljából nem lenne célszerű az exportőrökkel kimutatható kapcsolatban álló gyártók részére megengedni, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatból származó kárigényüket érvényesítsék, mivel az exportőrökkel való kapcsolatukon keresztül ők maguk is részt vehettek benne, illetve hasznot is húzhattak a káros dömpingből. Ahol ez indokolt, csakis e gyártók kihagyásával alkothatnak a közösségi intézmények torzítatlan és objektív képet a behozatali dömping hatásairól. Amennyiben ez nem így történne, akkor az ezekkel az exportőrökkel kapcsolatban álló vagy a dömpingből másként hasznot húzó gyártók a károkozásban való részvételükön felül még azt is megtehetnék, hogy a panasztevő közösségi gyártókat korlátozzák vagy meggátolják abban, hogy a behozatali dömping által okozott károk tekintetében jogos kárigényüket érvényesítsék.

A Bizottság ezért az átmeneti rendelet (39)–(47) preambulumbekzdésében megfogalmazott ténymegállapításait fenntartja, vagyis azokat a közösségi gyártókat, akik japán gyártókkal állnak kapcsolatban, ki kell zárni a közösségi iparból, illetve ennek alapján azt, hogy a panasztevő gyártók 3,5" mikrolemez termelése a teljes közösségi termelés nagyjából 77 %-át képviselte a vizsgált időszakban.

- (21) A Tanács megerősíti a fenti ténymegállapításokat.

G. ANYAGI KÁR

1. A behozatali dömping hatásainak halmozódása

- (22) Néhány japán gyártó vitatta a Bizottságnak az átmeneti rendelet (50)–(52) preambulumbekzdésében a halmozódásra vonatkozó ténymegállapításait. Csakhogy további új érveket vagy tényeket nem mutattak be. A Tanács megerősíti a Bizottság fenti ténymegállapításait.

⁽¹⁾ HL L 134., 1980.5.31., 1. o.

2. A behozatali dömpingárak

- (23) Egy japán gyártó és némely kínai gyártók megkérdőjelezték azt, amire a Bizottság az átmeneti rendelet (56) preambulumbekzdésben leírt állítást alapozza, hogy ugyanis a 3,5" mikrolemezek behozatali ára számos esetben több mint 75 %-kal csökkent 1988 és a vizsgálati időszak között.

A Bizottság áttekintette az 1988 utáni kiviteli ártrend alakulásáról rendelkezésre álló információkat. Az árak jelentősen csökkentek, cégenként és terméktípusonként eltérő mértékben, 23 % és 79 % közötti értékben.

Ezen túlmenően a vizsgálati időszak kezdetekor és végén érvényes árakat összehasonlítva a márka nélküli 3,5" mikrolemezek esetében átlagosan 13 %-os, a márkás 3,5" mikrolemezek esetében pedig átlagosan 31 %-os árcsökkenés volt tapasztalható a 12 hónapos időszak során.

- (24) Egy japán gyártó azt állította, hogy az árrontás megállapításakor a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie azt a tényt, hogy német leányvállalatán keresztül a gyártó a francia piacon egy kizárólagos forgalmazó számára eszközölt értékesítése az érintett közösségi ipar értékesítéseéhez képest eltérő kereskedelemszint mellett történt.

Az érintett japán gyártó észrevételét követően a Bizottság felülvizsgálta a gyártó árrontására vonatkozó számításait.

Ez a gyártó azonban nem szolgált olyan bizonyítékkal, amely alátámasztotta volna azt, hogy a francia forgalmazó feladatai és tevékenységei bármiben is különböztek volna a Közösség más forgalmazóiétól. A fennálló körülmények között a Bizottság e gyártó esetében megállapította a forgalmazóknak felszámított árakat, és összehasonlította ezeket a közösségi ipar által a forgalmazókkal szemben alkalmazott árakkal. Ezen felül a más fogyasztói kategóriáknak szánt árakat is ugyanezen a szinten hasonlították össze.

A felülvizsgált árösszehasonlítás eredménye továbbra is az átmeneti rendelet (55) preambulumbekzdésében felsorolt küszöbértékeken belüli árrontó árrést mutatta ki.

- (25) Tanács megerősíti a fenti megállapításokat, illetve az átmeneti rendelet (55) preambulumbekzdésében leírtakat.

3. A közösségi ipar helyzete

- (26) Mivel új érvek vagy információk nem merültek fel, a Tanács megerősíti a Bizottságnak az átmeneti rendelet (56)–(61) preambulumbekzdésében a közösségi ipar helyzetéről,

illetve a (62) preambulumbekzdésben az anyagi kárral kapcsolatban közölt ténymegállapításait.

H. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSEK

- (27) Két japán gyártó azt alapul véve, hogy a Japánból származó behozatalból szerzett piaci részesedés a vizsgált időszak során jelentősen visszaesett, vitatta a Bizottságnak az átmeneti rendelet (66) preambulumbekzdésében található következtetését, miszerint az eljárás alá nem vont harmadik országokból származó behozatal hatásai nem változtattak azon a tényen, hogy a Japánból, Tajvanból és a Kínai Népköztársaságból származó dömpingelt behozatal önmagában véve jelentős károkat okozott a közösségi iparnak. Ezért ezek a gyártók azt kérelmezték, hogy a Japánból érkező behozatal hatását ne a többi érintett országból érkezővel együtt halmozva vizsgálják.

A Bizottság emlékeztet rá, hogy a közösségi intézményeknél következetes gyakorlat az Európai Bíróság jóváhagyásával a dömpingelt behozatal hatásának egészésként történő vizsgálata, azt az esetet kivéve, amikor a egy adott országból származó dömpingelt behozatal mértéke elhanyagolható vagy egyébként nem okoz anyagi kárt.

Az átmeneti rendelet (54) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapítja, hogy a Japánból származó 3,5" mikrolemezek behozatala a Közösségbe 1988 és a vizsgálati időszak között csökkent.

Ugyanakkor 22 %-os piaci részesedésével továbbra is jelentős maradt, és a közösségi iparnak megközelítőleg a kétszeresét tette ki.

Ezen túlmenően az érintett három országból származó dömpingelt behozatal, együttesen véve elérte a 33,8 %-os piaci részarányt a vizsgált időszak alatt. Ezzel együtt a jelentősen nyomott árak, amelyeket a dömpingelt behozatal miatti árrontás idézett elő, jelentősen hátrányosan érintette a nemrégiben létrejött közösségi ipar helyzetét.

A Bizottság ezért fenntartja az említett (66) preambulumbekzdésben közölt ténymegállapításokat.

- (28) Két japán gyártó megkérdőjelezte azt, hogy az átmeneti rendelet (57) preambulumbekzdésében a Bizottság a kapacitáskihasználatlanságot számottevő anyagi kárt jelző tényezőként ismeri el, miközben a panasztevő közösségi gyártók néha jelentős mennyiségeket hoztak be az érintett termékből az eljárás alá vont országokból. Ennélfogva a közösségi ipar saját magának okozott anyagi kárt.

Amint az átmeneti rendelet (43) preambulumbekzdése kimondja, a 3,5" mikrolemezek behozatala egy kivételével az összes közösségi gyártó esetében értékesítésüknek csak kis részét képviselte a vizsgálati időszak alatt. Ezért a japánok által felmutatott érveket nem támasztják alá a tények.

Megjegyzendő, hogy a panasztevő gyártónak, amelynek jelentős szintű behozatala volt, a kapacitáskihasználási rátája is magas volt. Így nem áll fenn ellentmondás a Bizottság általános kapacitáskihasználatlanságra vonatkozó felismerése és a 3,5" mikrolemezek behozatala között. A behozatal annak a ténynek a következménye, hogy az érintett országokból történő olcsó behozatal hatásainak következtében a szóban forgó gyártó képtelen volt előteremteni akkora befektethető összeget, amellyel a Közösségben meglévő keresletet ellátni képes gyártókapacitást hozhatott volna létre. Ebben az időben ennek a gyártónak nem volt más ésszerű választása csak az, hogy önmagát védve cselekedjen, így önmagának kárt nem okozott.

- (29) A Tanács megerősíti a Bizottságnak az okozati összefüggésekre visszavezethető és a más tényezőknek tulajdonítható anyagi kárra vonatkozó, illetve az átmeneti rendelet (64)–(74) preambulumbekzdésében található ténymegállapításait.

I. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

- (30) Két japán gyártó azzal érvelt, hogy amikor a Közösség piacán szűk a kínálat, és a közösségi ipar nem képes a keresletet kielégíteni, a vámkivetés csak növelné a költségeket és az árakat a sokszorosítók és a fogyasztók kárára.

Az átmeneti rendelet (78) preambulumbekzdésében a Bizottság felismerte, hogy a közösségi ipar termelése jelenleg nem elegendő a közösségi piacon mostanság felszökő kereslet kielégítésére. Mindazonáltal a fejleményekre adott megfelelő válaszában a közösségi ipar a termelési kapacitás növelésének irányába mozdult el a vizsgálati időszak végét követően, és várhatóan további beruházásokat hajtott végre ebben a szektorban a tisztességtelen kereskedelmi behozatal által okozott árkialakítási nyomás ellen meghozott dömpingellenes vámok által nyújtott haladéknak köszönhetően. Ezen túlmenően, a piaci körülményekre reagálva, újabb közösségi gyártók további gyártókapacitásokat helyeztek üzembe a Közösség területén. A Közösség lényegesnek tartja, hogy a panasztevő közösségi ipar és az új független közösségi gyártók részére lehetőséget nyújtson, hogy dömping által nem torzított tisztességes

kereskedelmi feltételek mellett érthessék el a gazdaságilag életképes működéshez szükséges nyereségességi szintet. A Bizottság ezért fenntartja a közösségi érdekről szóló, az átmeneti rendelet (75)–(80) preambulumbekzdésében vázolt ténymegállapításait.

- (31) Egy importőr azzal érvelt, hogy egy végleges dömpingellenes vám kivetése csak megnövelné a felhasználók költségeit anélkül, hogy bármi módon segítené a Közösség iparát, mivel a vámtól mentesített országok gyártói és exportőrei a keletkező magasabb árakat felhasználnák piaci részesedésük megnövelésére a közösségi ipar által igényelt-nél alacsonyabb árakkal.

A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a jelenlegi eljárás célja az érintett országokból származó behozatali dömpingből eredő problémák kezelése. A dömpingellenes intézkedéseknek nem céljuk megvédeni a Közösség iparát a tisztességes versenytől, amelynek körülményei közt a piacra jutás akadálymentes.

- (32) Mivel további érvek nem merültek fel, a Tanács megerősíti a fenti, és az átmeneti rendelet (75)–(85) preambulumbekzdésében vázolt következtetéseket.

J. VÁM

- (33) Ideiglenes döntésében a Bizottság megállapította az anyagi kár megszüntetéséhez szükséges vám mértékét, a termelési összköltségre rászámolt 10 %-os értékesítési hozamot alapul véve. A panasztevő azzal érvelt, hogy 10 %-os nyereség nem elegendő a közösségi ipar befektetési igényének fedezésére, különösen a gyártáskapacitás növelésére, a marketing költségek fedezésére, valamint az új termékek kutatási és fejlesztési költségeire, így a Közösségnek 12 % és 16 % közötti forgalomra vetített haszonkulcsot kellene alkalmaznia az anyagi kár megszüntetéséhez szükséges áremelkedés kiszámításához.

- (34) A Bizottság fenntartja érvelését, mely szerint a vizsgálati időszakban a vonatkozó költségeket illetően a közösségi ipar számára irreális volna az ipar életképességének biztosításához szükséges minimumnak tekintett 10 %-os haszonkulcsot meghaladó árat feltételezni.

- (35) Egy japán gyártó azzal érvelt, hogy az anyagi kár megszüntetésére irányuló vám kiszámítása során a Közösség az érintett országok gyártóinak tulajdonította nemcsak az ezekből az országokból történő behozatalon keresztül a Közösségnek okozott kárt, hanem a más tényezők által, különösen az eljárás alá nem vont országokból történő behozattal okozott károkat is.

A Bizottság elutasítja ezt az állítást.

A helyzetről szóló átfogó felmérésében a Bizottság a kár minden lehetséges okát megvizsgálta annak biztosítására, hogy a Japánból, Tajvanból és a Kínai Népköztársaságból származó behozatalon kívül más tényezők valójában ne legyenek okolhatóak a közösségi ipar által elszenvedett károkért. Az átmeneti rendelet (66) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy ez a vizsgálat magában foglalta az eljárást alá nem vont harmadik országokból származó behozatalt, illetve bebizonyosodott, hogy még ha az anyagi kár egy része ezeknek a behozataloknak tulajdonítható is, ez nem változtat azon a tényen, hogy az eljárás alá vont országokból származó behozatali dömping által okozott anyagi kár önmagában véve jelentős volt.

Ezen túlmenően a következőket közösségi gyakorlattal összhangban a Bizottság az okozott anyagi kár megszüntetése érdekében vámok kivetését alkalmazta, mégpedig legfeljebb a dömpingárrésnek vagy az árrontó árrésnek a dömping tevékenységet folytató gyártók tekintetében egyenként megállapított határain belül. Ezért kézenfekvő, hogy ennek a megközelítésnek az elfogadásával a Bizottság nem szünt meg több kárt, mint amennyit az egyes exportőrök dömpingelt behozatalukkal okoztak, és ezért nem tulajdonít egyetlen olyan kárelemet sem a behozatali dömpingnek, amelyet más tényezők okozhattak.

- (36) A közösségi iparnak az átmeneti rendelet (81) preambulumbekzdésében körvonalazott eljárás szerint meghatározott árai közötti, illetve az árrontás bizonyítására használt – az átmeneti rendelet (55) preambulumbekzdésében foglaltaknak az e rendelet (27) preambulumbekzdésében történt alkalmazása szerinti, a súlyozott átlag alapján és az 1224/80/EGK rendelettel összhangban megállapított közösségi határparitások ár százalékában kifejezett – behozatali dömpingárak közötti különbség meghaladta Tajvan és a Kínai Népköztársaság minden gyártója esetében megállapított dömpingárrést, illetve a japán gyártók esetén 6,1 % és 40,9 % között mozgott.

A nem együttműködő gyártókat illetően a Bizottság úgy ítéli meg, hogy vizsgálatának eredménye képezi a legmegfelelőbb alapot a vámszint meghatározására, és ezért úgy határozott, hogy valamely ország gyártói számára meghatározható legmagasabb szintű vámot kell a nem együttműködő gyártókra alkalmazni.

- (37) A Tanács megerősíti a Bizottság fenti ténymegállapításait és az átmeneti rendelet (81)-(85) preambulumbekzdésében rögzítettek szerint alkalmazandó vám meghatározását.

K. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK

- (38) Számos gyártó nyújtott be kötelezettségvállalásra vonatkozó javaslatot, és kapott értesítést arról, hogy a Bizottság ebben az esetben nem fogadhat el kötelezettségvállalásokat. A Bizottság valóban úgy ítéli meg, hogy az

együttműködés hiányának az eljárás során tapasztalt mértéke, a termékkel kapcsolatos technológiai váltás sebessége és az áringadozások rendkívül megnehezítenék a kötelezettségvállalások betartásának figyelemmel kísérését. Ezen felül az iparban meglévő gyártókapacitások nagymértékű mobilitása valószínűleg nem járulna hozzá a tisztességes versenyfeltételek helyreállításához a piacon.

- (39) A fentiekre való tekintettel a Tanács úgy dönt, hogy végleges dömpingellenes vámok formájában kell intézkedni.

L. AZ IDEIGLENES VÁMOK BESZEDÉSE

- (40) A megállapított dömpingárrésre, a közösségi iparnak okozott anyagi kárra és az utóbbi bizonytalan pénzügyi helyzetére való tekintettel a Tanács úgy ítéli meg, hogy a minden cégre kivetett ideiglenes dömpingellenes vám által biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. Amennyiben az ideiglenes vám meghaladja a véglegesen kivetett vámtételt, a beszedett összeg nem haladhatja meg a végleges dömpingellenes vám összegét.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ez a rendelet a Japánból, Tajvanból és a Kínai Népköztársaságból származó, az ex 8523 20 90 KN-kód (8523 20 90* 10 kiegészítő TARIC-kód) alá tartozó, kódolt digitális számítógépes információ rögzítésére és tárolására használt 3,5" mikrolemezek behozatalára végleges dömpingellenes vámot vet ki.

(2) A közösségi határparitáson számított, a vámot nem tartalmazó nettó árra alkalmazandó vámtétel a következők szerint alakul:

- a) az (1) bekezdésben meghatározott, Japánból származó (8708 kiegészítő TARIC-kód alá tartozó) termékek esetében 40,9 %, az olyan termékek behozatalát kivéve, amelyeket az alábbi cégek a Közösség számára állítottak elő és értékesítettek, és amelyekre az alábbiakban említett vámtételek érvényesek:

– Memorex Telex Japan Ltd:	6,1 %
(Kiegészítő TARIC-kód: 8705)	
– Hitachi Maxell Ltd:	20,6 %
(Kiegészítő TARIC-kód: 8706)	
– TDK Ltd:	26,7 %
(Kiegészítő TARIC-kód: 8707)	

- b) az (1) bekezdésben meghatározott, Tajvanból származó (8710 kiegészítő TARIC-kód alá tartozó) termékek esetében 32,7 %, az olyan termékek behozatalát kivéve, amelyeket az alábbi cégek a Közösség számára állítottak elő és értékesítettek, és amelyekre az alábbiakban említett vámtételek érvényesek:

– CIS Technology Ltd:	19,8 %
(Kiegészítő TARIC-kód: 8709)	

c) az (1) bekezdésben meghatározott, a Kínai Népköztársaságból származó (8712 kiegészítő TARIC-kód alá tartozó) termékek esetében 39,4 %, az olyan termékek behozatalát kivéve, amelyeket az alábbi cégek a Közösség számára állítottak elő és értékesítettek, és amelyekre az alábbiakban említett vámtételek érvényesek:

– Hanny: Magnetics: 35,6 %
(Kiegészítő TARIC kód: 8711)

(3) A vámokra vonatkozó hatályos előírásokat kell alkalmazni az említett vámtételekre.

összegeket véglegesen be kell szedni. Amennyiben az ideiglenes vám meghaladja a véglegesen kivetett vámtételt, a beszedett összeg nem haladhatja meg a végleges vám összegét.

(2) A végleges vámtételen felül biztosított összegeket vissza kell téríteni.

3. cikk

2. cikk

(1) A 920/93/EGK rendeletben meghatározott 3,5" mikrolemeszekre vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám révén biztosított

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 1993. október 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

A. BOURGEOIS